

Διδρατὸν τὸν ἐξ ἑσόν θανά. ἀμὰ δὲ ἔσαι =
 τέκνοι τοῦ ἀποθανόντος φόμεος. ἀμὰ ὁ φόβος
 καὶ ὁ πῶμος ἔσαι ἐν κρήνῃ ἢ ὡρα, ὁ δὲ μέλη
 γὰρ κεί. λοιπὸν ὅταν ἐξεβῆ ἡ ψυχὴ ἐκ τοῦ σώ-
 ματος, παραλαμβάνουσι ταύτην πολλοὶ
 ἄγγελοι. (ὡς λέγουσιν καὶ ἐκ κήνοι οἱ ἄγγελοι,
 ὁ ποῦ φυλάσσῃ τὸ πνεῦμα τῶν χειρῶν, καὶ σέ-
 κουσιν ἀΐδου πιάρα δέλα σὺ μετὰ τῆς ψυχῆς
 ἐκ κρήνης. μετόνομι δὲ τότε πολλοὶ δαίμονες
 καὶ σέκουσι. καὶ οἱ μὲν ἄγγελοι, ἀνακυρῶντες
 καὶ λέγουσι γὰρ κατὰ τὸ ἔργον ποῦ ἔκαμε. ὅ
 δὲ δαίμονες αὐτὸν λέγουσι πάντα τὰ κακά
 καὶ φάσκει γὰρ. (ἐπὶ τῶν σέκου) ἀμφό-
 τερσι λέγω καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ δαίμονες. ἐκ
 δεχόμενοι ἀνωθεν τὴν ἀπόφασιν, ἢ εἶσαν,
 ἢ κατακεισιν, ἕως ναὶ φασ ἀνωθεν τὴν ἀπόφασιν.
 ποῦ τὸν ἄμωνα ἐχρήσθη τυχὸν διχοτομουμένη
 καὶ χωρίζουσα ἐκ τοῦ σώματος. ἐπολέμει ἐννοῶ